

## [Poul Hansen (Slagelse).]

nesker de nødvendige Dæk. Det er ogsaa i høj Grad et økonomisk Spørgsmaal, thi det er givet, at hvis Vejen til Tørvemosen ikke er urimelig lang, vil disse Arbejdere befære Vejen Morgen og Aften, men har de ikke Cykeldæk, skal de naturligvis have Kost og Logi paa Arbejdsstedet, og selv om jeg ser bort fra de Vanskeligheder, som vi ved dette kan foranledige, er det selvsagt en stor økonomisk Belastning, særlig hvis Vejrliget bliver ligesom sidste Aar med Regn. Jeg henstiller derfor endnu en Gang, at Spørgsmaalet om Cykeldæk faar en fornuftig Løsning.

Hvad angaar Produktionen Tilrettelægning, har jeg forstaaet det saaledes, at der vil blive ydet et Statstilskud paa 5 Kr. pr. t for den Del af Produktionen, der overstiger 60 pCt. af Produktionen i 1946 eller 40 pCt. af Produktionen i 1945. Man maa saa haabe, at der virkelig kommer den fornødne Produktion i Gang, saaledes at man naar de 4—5 Mill. t Tørv, og at man i øvrigt er opmærksom paa, at vore Tørvemoser virkelig udnyttes.

Jeg kan ikke frigøre mig for den Opfattelse, at Tørvvejerne sidste Aar, da de økonomiske Betingelser, saa vidt jeg kan se, ikke var ringere end dem, der nu tilbydes, ikke kan have udnyttet alle Muligheder for den størst mulige Produktion, selv om det naturligvis skal erkendes, at den regnfulde Periode i høj Grad har vanskeliggjort Produktionen. Thi dette, at der kun blev fremstillet  $2\frac{1}{2}$ —3 Mill. t sidste Sommer og f. Eks. her paa Sjælland 52 pCt. mindre end i 1945, maatte ganske givet med de foreliggende Indførselsmuligheder for fast Brændsel føre til det Resultat, vi nu ser. Nu ved jeg meget vel, at den højtærede Handelsminister vil kunne hævde, at foruden de Vanskeligheder, jeg her har peget paa, kan ogsaa nævnes Kulstrejken i Amerika, den strenge Vinter, og Handelsministeren vil sikkert ogsaa fastslaa, at man fra Handelsministeriets Side gennem Cirkulære kraftigt har opfordret baade Kommuner og private til i størst mulig Udstrækning at inddække sig med indenlandsk Brændsel. Alt dette er naturligvis rigtigt, men det er ogsaa forstaaeligt, at mange Mennesker regnede med, at vi i den anden Vinter efter Krigens Afslutning vilde faa større Indførsel af fast Brændsel, og denne Optimisme blev jo i nogen Grad bestyrket derved, at der allerede den 23. August blev frigivet Mærker til 10 hl Koks — altsaa  $2\frac{1}{2}$  Maaned

tidligere end Aaret i Forvejen. Uden paa nogen Maade at rette Bebrejdelser i denne Forbindelse vil jeg dog gerne pege paa dette, fordi jeg tror, at denne Frigivelse gav mange en falsk Forestilling om de virkelige Forhold.

Hertil kommer ogsaa den kendte Vanskelighed: Mangelen paa Brændselsrum i Byerne til de store Mængder af Tørv. Men naar Talen er om Inddækning af indenlandsk Brændsel, vil jeg dog gerne fremføre — og det synes jeg er det afgørende —, at den ringe Produktion jo vilde have umuliggjort en saadan Inddækning, fordi Tørvne i Virkeligheden ikke var til Stede.

Den Produktion, vi nu staar over for, afhjælper jo desværre ikke Øjeblikkets Vanskeligheder, og det er, som jeg nævnte til Indledning, tragisk, at Tusinder af Mennesker i Dag mangler Brændsel. Det er ogsaa trist — som vi ser berettet i Pressen —, at Kommune efter Kommune ser sig nødsaget til at lukke Skoler, indskrænke Badeanstalters Drift o. s. v. for kortere eller længere Tid paa Grund af Brændselsmangel. Særlig hvad Skolerne angaar, synes jeg det er højst uheldigt, thi den Udvej at lukke Skolerne gør jo kun Vanskelighederne endnu større for Hjemmene, idet Børnene da enten maa opholde sig ude i Kulden eller ogsaa i en halvkold Lejlighed, og vi kan sikkert blive enige om, at dette ikke er ønskværdigt. Man kunde snarere have ønsket at gaa den modsatte Vej, saaledes at der blev Adgang for Børnene til ogsaa i noget af deres Fritid at opholde sig paa Skolen i varme Lokaler og beskæftige sig med Lektürelæsning o. lign. Men hertil kommer endvidere, at Ungdommen, der om Aftenen i meget stor Udstrækning anvender vore Skoler, bliver afskaaret derfra. Ogsaa dette finder jeg saare uheldigt.

Naar jeg har fremdraget dette Spørgsmaal, er det for at efterlyse, om nu ogsaa alle Muligheder for at hjælpe disse Kommuner med Brændsel er udtømt.

Dernæst er der Grund til at stille det Spørgsmaal, om der er gjort alt, hvad det har været muligt at gøre, for at fremskaffe indenlandsk Brændsel, og det er da naturligt, at det Spørgsmaal melder sig, om man ikke i højere Grad kunde have tildelt Olie, end Tilfældet har været. Jeg tænker her først og fremmest paa Industrien og kommunale Institutioner saasom Sygehuse, Skoler o. s. v. og først i anden Række paa de Ejendomme, som allerede før Krigen var indrettet til Oliefyring. Jeg peger paa dette, fordi jeg har set, at der i Oktober Maaned herhjemme fandtes en Lagerbeholdning paa